

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: 6. P-223/2023-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja EDOARDO MALABARBA iz Republike Italije, S. Guliano Milanese, Milano, Via Cavour 34/a, OIB: 83096510752, kojeg zastupa punomoćnik Sanjin Jurmić, odvjetnik u Rijeci, S. Krautzeka 84b protiv tuženika 1. M. M. d.o.o. Crikvenica, Vatroslava Lisinskog b.b., OIB: 35217985421 i 2. MAURIZIO MORSTABILINI, Crikvenica, Vatroslava Lisinskog 27A, OIB: 90217350666, koje zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Knežević i partneri j.t.d. Rijeka, Ribarska 4, radi utvrđenja ništetnosti odluke skupštine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. studenog 2023. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 18. prosinca 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je ništetna, odnosno bez pravne valjanosti odluka skupštine društva M.M. d.o.o. Crikvenica, Vatroslava Lisinskog b.b., OIB: 35217985421 od 17. ožujka 2023., koja je u Zapisnik sa skupštine društva M.M. d.o.o., sastavljen po Ani Huserik Zujić, prisjedniku u javnobilježničkom uredu Zorana Vrsalovića 17. ožujka 2023. pod brojem OU-280/2023 upisana kao: "ODLUKA donosi se odluka o izmjeni točke 1. odluke/sporazuma donesene na skupštini Društva održanoj 4. lipnja 2019. na način da apartman – označen kao 14. suvlasnički dio: 103/1000 etažno vlasništvo E-14 – stan broj 7, u potkrovlju koji se sastoji od sobe s kuhinjom i blagovaonicom i kupaonice, korisne površine 31,74 m², te lođe površine 11,55 m², ukupne korisne površine 40,40 m² u nacrtu označen crnom bojom, upisan u k.o. Crikvenica, zk.ul. 5648, k.č.br. 6237/1, ima pripasti u vlasništvo gospodinu Edoarda Malabarba, bez parkinga označenog s brojem 6."

II. Odbija se kao neosnovan drugopostavljeni tužbeni zahtjev koji glasi:

"Poništava se odluka skupštine društva M.M. d.o.o. Crikvenica, Vatroslava Lisinskog b.b., OIB: 35217985421 od 17. ožujka 2023., koja je u Zapisnik sa skupštine društva M.M. d.o.o., sastavljen po Ani Huserik Zujić, prisjedniku u javnobilježničkom uredu Zorana Vrsalovića 17. ožujka 2023. pod brojem OU-280/2023 upisana kao: "ODLUKA donosi se odluka o izmjeni točke 1.

odluke/sporazuma donesene na skupštini Društva održanoj 4. lipnja 2019. na način da apartman – označen kao 14. suvlasnički dio: 103/1000 etažno vlasništvo E-14 – stan broj 7, u potkrovlju koji se sastoji od sobe s kuhinjom i blagovaonicom i kupaonice, korisne površine 31,74 m², te lođe površine 11,55 m², ukupne korisne površine 40,40 m² u nacrtu označen crnom bojom, upisan u k.o. Crikvenica, zk.ul. 5648, k.č.br. 6237/1, ima pripasti u vlasništvo gospodinu Edoarda Malabarba, bez parkinga označenog s brojem 6."

III. Nalaže se tužitelju platiti tuženiku prouzročeni parnični trošak u iznosu od 8.252,52 EUR¹/62.178,61 kuna u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 4. travnja 2023. podnio tužbu protiv tuženika pred ovim sudom radi utvrđenja ništetnom odluke skupštine društva prvotuženika od 17. ožujka 2023., pobliže opisane u izreci presude. Obrazlaže da su tužitelj i drugotuženik članovi trgovačkog društva prvotuženika i to tužitelj s poslovnim udjelom od 23% i drugotuženik s poslovnim udjelom od 77%. Dana 4. lipnja 2019. održana je skupština društva prvotuženika na kojoj je postignut sporazum kako „Apartman – označen kao 14. suvlasnički dio: 103/1000 etažno vlasništvo E-14 – stan broj 7, u potkrovlju koji se sastoji od sobe s kuhinjom i blagavaonicom i kupaonice, korisne površine 31,4 m², te lođe površine 11,55 m², ukupne korisne površine 40,40 m² u nacrtu označen crnom bojom, upisan u k.o. Crikvenica, zk.ul. 5648, k.č.br. 6237/1, te pripadajući parking označen s brojem 6 – imaju u cijelosti pripasti u vlasništvo g. Edoardo Malabarba.“ Iako je takav sporazum postignut u okviru skupštine društva, te unesen u zapisnik sa skupštine društva, isti prema svom sadržaju ne predstavlja odluku skupštine, već sporazum između tužitelja s jedne strane i tuženika s druge strane, tj. vansudsku nagodbu pred javnim bilježnikom kojim je razriješen njihov sporni odnos koji je bio predmet postupka koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem P-750/2018, u pogledu vlasništva iste nekretnine. Radi provedbe opisanog sporazuma i upisa tužiteljevog vlasništva u zemljišne knjige, u tijeku je parnica pred Općinskim sudom u Crikvenici pod poslovnim brojem P-69/2023. Dana 17. ožujka 2023. održana je ponovno skupština društva prvotuženika. Na istoj je donesena odluka o izmjeni točke 1. odluke/sporazuma donesene na skupštini Društva održanoj 4. lipnja 2019. na način da apartman – označen kao 14., stan broj 7, ima pripasti u vlasništvo tužitelju, bez parkinga označenog s brojem 6. Opisana odluka sa skupštine društva održane 17. ožujka 2023. ništetna je temeljem odredbe članka 448. u svezi s člankom 355. Zakona o trgovačkim društvima. Podredno se ističe da je pobijana odluka pobojna temeljem odredbe članka 449. u vezi s člankom 360. Zakona o trgovačkim društvima i to iz razloga što je ista donesena protivno zakonu i statutu, odnosno drugotuženik je kao član društva glasovanjem na toj skupštini pokušao za sebe postići korist na štetu tužitelja kao člana društva. Naime, imajući u vidu da sadržaj zapisnika sa skupštine društva od 4. lipnja 2019. predstavlja sporazum, odnosno vansudsku nagodbu, takav sporazum ne može se mijenjati odlukom skupštine društva, koja je predmet pobijanja ovom tužbom. Stoga predlaže da sud prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Osporavaju se navodi tužitelja da je na skupštini društva M.M. d.o.o. održanoj 4. lipnja 2019. postignuta tzv. vansudska nagodba kojom da je riješen sporni odnos između članova društva (tužitelja i drugotuženika) iz parnice koja se vodila pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem P-750/2018. Na skupštini održanoj 4. lipnja 2019. je donesena odluka društva od strane oba člana društva, prilikom odlučivanja o jednoj

od točaka dnevnog reda. Naime, da su tužitelj i drugotuženik zaista tzv. vansudskom nagodbom riješili prednje navedenu parnicu, onda ne bi tužitelj dan poslije održane skupštine (tj. 5. lipnja 2019.) i tzv. „sklopljene vansudske nagodbe“ uložio žalbu na presudu Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-750/2018 donesenu 31. svibnja 2019. Tužitelj u ovoj tužbi navodi da je radi provedbe „sporazuma“ sa skupštine od 4. lipnja 2019. i upisa tužiteljeva vlasništva u zemljišne knjige, u tijeku parnica koja se pred Općinskim sudom u Crikvenici vodi pod poslovni broj P-69/2023. Nužno je za naglasiti da se u toj tužbi, upravo tužitelj poziva na odluku društva donesenu na skupštini od 4. lipnja 2019., a ne na nekakvu vansudsku nagodbu članova društva nevezanu za društvo. Dakle, za tužitelja je očito na skupštini od 4. lipnja 2019. donesena odluka skupštine društva onda kada mu to odgovara, kao što mu to odgovara u parnici poslovni broj P-69/2023, no kada to tužitelju ne odgovara, kao u ovom konkretnom predmetom, onda to nije odluka skupštine društva nego je to tzv. „vansudska nagodba“. Iz svega navedenog se može nedvojbeno utvrditi da je 4. lipnja 2019. održana skupština društva, te da je na istoj donesena odluka skupštine društva o točki 5. dnevnog reda.

3. Dana 17. ožujka 2023. održana je nova skupština društva, na kojoj je, između ostalih, donesena odluka da se djelomično mijenja odluka skupštine donesena 4. lipnja 2019. i to na način da će apartman - označen kao 14., stan broj 7., pripasti u vlasništvo tužitelju, bez parkinga označenog s brojem 6. Dakle, odlukom skupštine od 17. ožujka 2023. se odluka skupštine od 4. lipnja 2019. izmijenila samo u odnosu na parking broj 6. i ništa više od toga. Osim što je tužitelj citirao zakonske razloge za eventualnu ništetnost tj. poboynost odluka skupština, niti jednom rečenicom ne obrazlaže, čak niti ne navodi u čemu se konkretno sastoje te povrede koje bi dovele do ništetnosti/poboynosti predmetne odluke, već se ponovno vraća na svoje neosnovane tvrdnje da odluka skupštine od 4. lipnja 2019. ne predstavlja odluku skupštine, nego tzv. izvansudsku nagodbu, pa da se radi takve kvalifikacije prvotne odluke skupštine, drugom odlukom skupštine od 17. ožujka 2023. ova prva ne može izmijeniti. Stoga predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22.).

5. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

6. Predmet spora je utvrđenje ništetnosti odluke skupštine društva tuženika od 17. ožujka 2023., kojom je izmijenjena točke 1. odluke/sporazuma donesene na skupštini Društva održanoj 4. lipnja 2019. na način da apartman – označen kao 14. suvlasnički dio: 103/1000 etažno vlasništvo E-14 – stan broj 7, upisan u k.o. Crikvenica, zk.ul. 5648, k.č.br. 6237/1, ima pripasti u vlasništvo tužitelju, bez parkinga označenog s brojem 6. Tužitelj je uz navedeni tužbeni zahtjev, predložio da, ako sud ne prihvati tako postavljeni tužbeni zahtjev, da kao slijedeći prihvati tužbeni zahtjev kojim traži poništenje iste odluke skupštine društva tuženika. Ovdje se ističe da tužba radi utvrđenja ništetnosti, kao i tužba za pobijanje odluka glavne skupštine, moraju sadržavati tužbeni zahtjev da sud utvrdi ništetnost određene odluke (glavne) skupštine (čl. 355. st. 5. ZTD-a). Stoga, iz stipulacije citirane odredbe proizlazi da neovisno o tome na kojim razlozima tužitelj temelji tužbu (na razlozima ništetnosti iz čl. 355. ZTD-a ili na razlozima poboynosti iz čl. 360. ZTD-a), tužbeni zahtjev može glasiti samo na utvrđenje da je određena odluka glavne skupštine ništetna. Slijedom

navedenog, tužitelj u ovom postupku nije bio u obvezi postavljati eventualno kumulirani tužbeni zahtjev za poništenje odluke glavne skupštine te je postavljen protivno odredbi čl. 364. st. 1. ZTD. Tužbeni zahtjev, kao i drugo postavljeni tužbeni zahtjev su u cijelosti neosnovani.

7. Među strankama nije sporno da su tužitelj i drugotuženik članovi trgovačkog društva prvotuženika i to tužitelj s poslovnim udjelom od 23% i drugotuženik s poslovnim udjelom od 77% (obavijest od 25. kolovoza 2005. na stranici 6 spisa). Nije sporno da je drugotuženik član uprave odnosno osoba ovlaštena za zastupanje prvotuženika (izvadak iz sudskog registra na stranici 11-12 spisa). Nije sporno da je 17. ožujka 2023. održana skupština društva tuženika na kojoj je, između ostalih, donijeta i sporna odluka (zapisnik na stranici 29-33 spisa), kojom je odluka skupštine društva tuženika od 4. lipnja 2019. izmijenjena samo u odnosu na parking broj 6. (zapisnik od 4. lipnja 2019. na stranici 50-54 spisa). Nije sporno da su tužitelj i drugotuženik, kao jedini članovi društva prvotuženika bili prisutni na predmetnim skupštinama, kao i da je sporna odluka donesena s 77% glasova (drugotuženika). Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

8. Zakon o trgovačkim društvima (dalje: ZTD-a, "Narodne novine" broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 111/12., 152/11., 68/13., 110/15., 40/19., 34/22., 18/23. i 130/23.) razlikuje dvije vrste nevaljanosti odluka skupštine, ništetnost i poboynost. Pritom, povrede koje uzrokuju ništetnost u Zakonu o trgovačkim društvima su taksativno propisane (čl. 355. ZTD-a), dok konkretni razlozi poboynosti Zakonom nisu propisani, nego je prema općoj klauzuli moguće pobijati sve odluke skupštine za koje se opravdano i osnovano pretpostavlja da su protivne zakonu ili statutu (čl. 360. st. 1. ZTD-a).

9. Odredba čl. 355. Zakona o trgovačkim društvima propisuje da pored slučajeva iz članka 313. stavka 4., članka 338. stavka 2., članka 348. stavka 2. i članka 300.e stavka 3. ovoga Zakona odluka glavne skupštine je ništetna: 1. ako je donesena na glavnoj skupštini koja nije sazvana na način propisan u članku 277. stavku 2., 3. i 6. Zakona osim ako su na njoj sudjelovali svi dioničari, 2. ako nije unesena u zapisnik na način propisan u članku 286. stavku 1., 2. rečenici 1. i stavku 4. ovoga Zakona, 3. ako nije u skladu s biti društva ili ako se njezinim sadržajem čini povreda propisa kojima se isključivo ili pretežno štite interesi vjerovnika društva ili su doneseni radi zaštite javnog interesa, 4. ako je suprotna moralu, 5. ako je pravomoćnom presudom donesenom povodom tužbe za pobijanje odluke proglašena ništetnom. Citirani razlozi su jedini razlozi zbog kojih se može tražiti utvrđenje ništetnosti (u cijelosti ili djelomično) odluke glavne skupštine. No, s druge strane odluka glavne skupštine može biti poboyna zbog toga što je protivna postupovnim ili materijalnopравnim odredbama zakona ili statuta (360. st. 1. ZTD-a).

10. Prije svega se ističe da je odredbom čl. 363. st. 2. ZTD-a propisano da se tužba za utvrđenje ništetnosti odluke skupštine podiže protiv društva, a društvo zastupa uprava (u konkretnom slučaju Maurizio Morstabilini). Dakle, tužba je dopuštena protiv pravne osobe, kao subjekta upisa u sudski registar pa se ovakva tužba podnosi samo protiv trgovačkog društva, ali ne i protiv fizičke osobe. Stoga su zbog promašene pasivne legitimacije tužbeni zahtjev radi utvrđenja ništetnosti odluke glavne skupštine društva tuženika, kao i podredno postavljeni tužbeni zahtjev radi poništenja iste odluke u odnosu na drugotuženika Maurizia Morstabilinija neosnovani (t. I. i II. izreke presude).

11. Tužitelj u tužbi tvrdi da je sporna odluka ništetna jer da nije u skladu s biti društva, da se njezinim sadržajem čini povreda propisa kojima se isključivo ili

pretežno štite interesi vjerovnika društva te da je suprotna moralu, odnosno citira odredbu čl. 355. st. 3. i 4. ZTD-a, ali uopće ne obrazlaže iz kojeg razloga smatra da se u konkretnom slučaju primjenjuju citirane odredbe, niti u čemu se sastoji povreda tih zakonskih odredbi.

12. Pojam "moral" iz čl. 355. st. 4. ZTD-a ne odnosi se samo na javni moral, već i na prošireno tumačenje poslovnog morala, kao dužnost savjesnog i odgovornog postupanja i zabrane svjesnog nanošenja štete, kako društvu, tako i vjerovnicima društva. Svaka odluka glavne skupštine koja bi bila usmjerena protiv interesa vjerovnika (a njihov je primarni interes da budu namireni) bila bi ništetna. Dakle, u konkretnom slučaju praktički se štite osobe koje nisu ovlaštene pobijati odluke glavne skupštine, dakle treće osobe, odnosno u pravilu vjerovnici, ali zakonom nije isključena mogućnost da se na predmetni razlog ništetnosti pozivaju i članovi ili dioničari društva. Naime, imajući na umu sadržaj predmetne pobijane odluke, po ocjeni ovoga suda nije riječ o odluci kojom bi bilo povrijeđeno načelo samog poslovnog morala te isto tako nije riječ o odluci koja je u suprotnosti sa zakonskim propisima kojima se uređuje predmetna materija u Zakonu o trgovačkim društvima.

13. U odnosu na navod tužitelja kako pobijana odluka nije u skladu s biti društva valja ističe se kako je u tom slučaju potrebno utvrditi je li predmetna odluka sadržajno protivna biti društva. U konkretnom slučaju predmetna odluka nije suprotna biti društva s obzirom da je skupština odlučivala o pitanjima za koje je nadležno (čl. 441. ZTD-a) te je donijela odluku potrebnom većinom glasova. Stoga se u konkretnom slučaju ne radi o kršenju odredbi Zakona i Izjave o osnivanju društva tuženika od 16. travnja 2005. te je riječ o odluci koja je u skladu s biti društva jer je riječ o odluci koja je u nadležnosti glavne skupštine te koja nije suprotna moralu. Slijedom toga, ne radi o razlozima ništetnosti predviđenim čl. 355. st. 1. t. 3. i 4. ZTD-a.

14. Nadalje, tužitelj podredno ističe da je pobijana odluka pobojna temeljem odredbe čl. 449. u vezi s čl. 360. ZTD-a jer je donesena protivno zakonu i statutu, odnosno tvrdi da je drugotuženik kao član društva glasovanjem na toj skupštini pokušao za sebe postići korist na štetu tužitelja kao člana društva. Tužitelj ponovno ničim ne obrazlaže te svoje navode, odnosno, osim što citira zakonske odredbe, ne navodi iz kojeg razloga je pobijena odluka protivna zakonu odnosno statutu. Neosnovano također tužitelj navodi da je drugotuženik pokušao za sebe postići korist na štetu tužitelja pobijanom odlukom s obzirom da je pobijanom odlukom odlučeno da će apartman-stan broj 7. pripasti u vlasništvo tužitelju, dok je ostalim odlukama, koje tužitelj ne pobija, odlučeno da će se prodati dva stana (stan broj 6. i stan broj 8.) u vlasništvu prvotuženika. Stoga su ti tužiteljevi navodi u cijelosti neosnovani.

15. Tužitelj nadalje ističe da odluka skupštine društva od 4. lipnja 2019. predstavlja sporazum, odnosno vansudsku nagodbu kojom je riješen sporni odnos između stranaka koji je bio predmet postupka pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-750/2018 te da se takav sporazum ne može mijenjati jednostranom odlukom skupštine. Smatra da je iz tog razloga pobijana odluka protivna prisilnim propisima i moralu društva.

16. Uvidom u zapisnik sa skupštine društva tuženika održane 4. lipnja 2019. (stranica 50-54 spisa) sud je utvrdio da je na toj skupštini donijeta Odluka da predmetni apartman-označen kao 14, stan broj 7., upisan u k.o. Crikvenica, zk. ul. 5648, k.č. 6237/1 te pripadajući parking označen s brojem 6. ima u cijelosti pripasti tužitelju.

17. Nadalje, uvidom u zapisnik sa sporne skupštine društva tuženika održane 17. ožujak 2023. sud je utvrdio da je Odluka skupštine od 4. lipnja 2019. izmijenjena

samo u odnosu na parking označen s brojem 6. i to na način da tužitelju ima pripasti predmetni apartman, stan broj 7., ali bez parkinga označenog s brojem 6.

18. Nadalje, uvidom u predmet ovoga suda poslovni broj P-750/2018 sud je utvrdio da je ovdje tužitelj protiv ovdje prvotuženika 30. svibnja 2018. podnio tužbu radi utvrđenja prava vlasništva, između ostalih, i predmetne nekretnine-stana broj 7. Presudom ovoga suda poslovni broj P-750/2018-9 od 31. svibnja 2019. odbijen je tužbeni zahtjev kao neosnovan (presuda na stranici 76-82 spisa), a protiv koje presude je ovdje tužitelj 5. lipnja 2019. podnio žalbu (žalba na stranici 83-86 spisa). Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je presudom poslovni broj PŽ-4906/2019-2 od 19. listopada 2022. odbio kao neosnovanu tužiteljevu žalbu i potvrdio citiranu presudu (odluka na stranici 87-92 spisa).

19. Slijedom svega navedenog, sud utvrđuje neosnovanim tužiteljeve tvrdnje da Odluka skupštine društva od 4. lipnja 2019. predstavlja sporazum, odnosno izvansudsku nagodbu kojom je riješen sporni odnos između stranaka koji je bio predmet postupka pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-750/2018. To iz razloga što se u zapisniku sa skupštine društva tuženika od 4. lipnja 2019. uopće ne spominje predmet P-750/2018, niti je u zapisniku navedeno da stranke sporazumno rješavaju predmet spora iz tog sudskog predmeta. Osim toga, da su stranke odlukom skupštine društva od 4. lipnja 2019. zaista riješile sporni odnos iz predmeta P-750/2018, tužitelj ne bi dan poslije održane skupštine podnio žalbu protiv citirane presude.

20. Tužitelj u tužbi ne navodi niti jedan drugi razlog ništetnosti/pobojnosti predmetne Odluke skupštine, već jedino citira zakonske odredbe odnosno razloge za eventualnu ništetnost/pobojnost odluke skupštine, ali ničim ne obrazlaže te razloge. Slijedom navedenog, sud utvrđuje da pobijana odluka skupštine društva tuženika od 17. ožujka 2023. nije ništetna, niti pobojna iz razloga na koje se poziva tužitelj.

21. Skupštinu saziva uprava, ako zakonom ili društvenim ugovorom to pravo nije dano i nekom drugom (čl. 442. st. 1. ZTD-a). Ako u društvenom ugovoru nije drugačije određeno, skupština se održava u sjedištu društva. Odredbom čl. 443. st. 1. i 2. ZTD-a propisano je da se skupštinu mora sazvati na način kako je to određeno društvenim ugovorom, a ako u njemu o tome nema odredaba, preporučenim pismom upućenim svim članovima društva. Od dana kada je posljednji puta oglašeno sazivanje skupštine ili od kada je poziv predan pošti i dana održavanja skupštine mora proći najmanje sedam dana. U pozivu se mora što je to preciznije moguće odrediti dnevni red skupštine.

22. Iz zapisnika sa skupštine društva tuženika održane 17. ožujka 2023. proizlazi da je skupština sazvana odlukom člana društva Maurizia Morstabilinija od 1. ožujka 2023., a iz čega proizlazi da je skupština sazvana u roku propisanom odredbom čl. 443. st. 1. ZTD-a. Tužitelju je uz poziv dostavljen i dnevni red skupštine društva (stranica 35-36 spisa). Uvidom u poziv za skupštinu utvrđeno je da sadrži sve što je propisano odredbom čl. 443. st. 2. ZTD-a, a što među strankama nije sporno. Slijedom navedenog, sud utvrđuje da ne postoji niti jedan od drugih razloga ništetnosti odluke skupštine propisanih Zakonom o trgovačkim društvima.

23. Stoga je na temelju citiranih zakonskih odredbi, valjalo odbiti tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti odluke skupštine društva tuženika od 17. ožujka 2023. Zbog toga je sud donio odluku kao u t. I. izreke. Tužitelj je uz navedeni tužbeni zahtjev, podnio i drugi zahtjev kojim traži poništenje iste odluke. U slučaju eventualne kumulacije tužbenih zahtjeva sud prvo odlučuje o osnovanosti prvo postavljenog tužbenog zahtjeva, a tek ako prvi zahtjev utvrdi neosnovanim, odlučuje i o osnovanosti eventualnog postavljenog tužbenog zahtjeva sukladno odredbi čl. 188.

st. 2. i čl. 2. ZPP-a. Sud je iz istih, naprijed obrazloženih razloga, odbio kao neosnovan i tužbeni zahtjev za poništenje iste odluke skupštine. Tužitelj je u tužbi jedino naveo da je odluka pobojna iz razloga navedenih u čl. 360. st. 1. ZTD-a tj. da je odluka donesena protivno zakonu ili statutu, koje navode ničim ne obrazlaže, a sud je utvrdio da odluka nije protivna zakonu, a niti sadržaju Izjave o osnivanju društva prvotuženika od 16. travnja 2005. (stranica 13-16 spisa). Stoga je sud odbio kao neosnovan i drugo postavljeni tužbeni zahtjev te donio odluku kao u t. II. izreke presude.

24. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tuženiku nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tuženiku, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 100.000,00 EUR¹, priznao parnični trošak u iznosu od 8.252,52 EUR¹ (t. III. izreke presude). Tuženik ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.), budući da je tuženika zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava odgovora na tužbu od 1.500,46 EUR sukladno Tbr. 8/1, troška sastava podneska od 4. rujna 2023. u iznosu od 1.500,46 EUR sukladno Tbr. 8/1, troška zastupanja na ročištima 5. rujna 2023. i 7. studenog 2023. u iznosu od po 1.500,46 EUR (ukupno 3.000,92 EUR) sukladno Tbr. 9/1, uvećano za zastupanje više osoba od 10% u iznosu od 600,18 EUR sukladno Tbr. 36/1 te PDV u iznosu od 1.650,50 EUR sukladno Tbr. 42.

25. Napominje se da su novčani iznosi u odluci dvojno iskazani u valuti eura i kune, primjenom fiksnog tečaja konverzije od 7,53450, uvažavajući čl. 43. i 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22. i 88/22.).

Rijeka, 18. prosinca 2023.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30861-2a222**

Kontrolni broj: **075e1-04b38-b7044**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.